

KUŞLARA YEM VER

geldin kırkikindiler geldi tüm günlerin adını bir güne indirdi şair
gelişin ölümden dönüş anı gelişin sarı yaprakların yeşillenışı
işte o vakittir senin gelişin suyu kaçan çeliğe su vermesi bir demircinin
seni istediğim zamandır seni konuştum dedim hünersiz gün akşamlıdır
yolcuyum işim aşkı öldürüp bir alanda hepsini toplamak âşıkların
çorak toprağındayım şehrim neler vermedim taşkınlığına
şehrim sende Tanrı'dan bıktırmak isteyen gördüm şeylerden
gelişin ezikliğim gidişin gönencim biteviye ilencim kuşlara yem ver

sen geldin ey ayrılık ne yapacağımı düşündüm düşündüm düşündüm
bir sosyalistin tansığıdır bir müslüman defterimde iniltiler
dedim yalnızlık tacını neden boynuma taktın ey halkım
dedi öğretmen için yalnızlık diye dirim yoktur billahi yoktur
ama halkım aramızda elleri boş gezdirilen yutturulan bir mücadele
bana göre en yanlışı budur deyip sustum sustum sustum
aslında en garip kul benim deyip ilenmeler gücenmeler
geldin süslendi tabiat nüksetti nöbetlerim sevgi inkârladır kuşlara yem ver

ben aslında meydanlarda tanınmalıydım isyanlarla yumruklarla
gökyüzü dokundu bana şair oldum kımıldadım yaşayacak kadar
geldin onardın beni gelişin kuşlara yem veren bir çocuk eli
çıdamsız bir yusuf gömleği gidişin ateşe dönüşmesi küllerin
çok sevdim öyle sevdim terk etmedim sevda tükenmelerdedir
tükendik bir bozkır çiğdemi gibi üstü örtülmüş günah buketidir sevdamız
gel tersinden başlayalım sondan başa dönünce tüketiriz sabahı
bağlandım bir bağlandım seni andım kuşlara yem ver